

શ્રી

જગદંબા ગરબાવળી.

કવિ જન સમરે સરસ્વતિ. સીતા સમરે રામ;
નવ સમરે તું અખિકા. નવ અંસે કંઈ દામ.

સંગ્રહ
૨૨૨૨
૧૯૫૫
આવૃત્તિ
પ્રીત
પ્રત
૧૦૦૦

સંગ્રહ
૧૯૨૫
૨૨૨૨૨૨
કીમત
૦-૨-૩

૧૨૨૭૦

૧૧૪ લખી છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.
શા. રતનલાલ મોતીલાલ-પેટલાદ.

વીજેલે નાચનાની આ ચોક્કસ જગતના મનમાં પાડેલી

પ્રગટ કરે છે તે માગી ઉપર આ ભાગ

અધ્યાપૈત્ત લાવી નવું ભાવિક ભક્તોઅં - ૪૧ તની

પ્રક્રિયાના નફ ઉપયોગ કરશે એવી

अमरावती

માન્ય માતાઓના ગર્ભ

ਪਾਨੀ ਜਾ ਝੁ ਕੇਰੀ

અક્ષર મિત્ર

લખવા મા ભૂલ

થએલી હાય તા સુધારીને

વાગ્ધી લંશેા ઁવી માગી

અ.જ. છે આ ગંગાવલીની

અમુચ કીમત ફક્ત રૂ ૦-૧-૩

ગાખવાના આવી છે, પરંતુ સદરહુ શુદ્ધી

ઉપજેલી કીમતમાથી છપામણી વીગેને ખર્ચ બાદ

ક-તા બાકીના નેદ્રા ધર્માદા કુચામા આવશે તે જાણવું

શ્રી. સેવક.

शा. रतनदादा भोलीदादा.

ધાળી કાષ્ઠ.—પેટલાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૨૭૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગુજરાતી કૉપીરાખિટ વિભાગ

વિષય પરચૂરણ : ૪૧૭

શ્રી
અર્પણ પત્રિકા.
જ્ઞાન આચાર્યશક્તિ જગદંબા.

માતૃશ્રી,

જગતના જીવનમય જીવોમાં આપ જીવન શક્તિરૂપે રહેલા છો, આપની વિભૂતી અગાધ છે, દેવો અને મહાન ઋષિયો તે અર્પણ બાણી શક્યા નથી, તે વિભૂતીના પ્રતાપેજ સમગ્ર બ્રહ્માંડ વ્યાપક છે અને જગતમાં જુદા જુદા નામથી પોતે સચરાચર વ્યાપેલાં છો, વળી ત્રણે લોકમાં માયારૂપ કાલ્યાણની દેવી, શુંભ નિશુંભ, મધુકૈટભ, મહિસાસુર, રક્તબીજ, આદિ મહા પ્રપંચ અને પ્રબળ દૈત્યોનો નાશ કરનાર અને દેવો, મુની-રૂપીગણ અને મનુષ્યોને સુખ આપનાર અખીલ જીવનેશ્વરી ત્રીજીબનદાતા ત્રિલોક્ય જીવનરાજ-રાજેશ્વરી જગદંબા આરાસુર નિવાસી મંમાયા તમે સમસ્ત ભૂમંડળની ઉત્પત્તિ, સ્થીતિ, લય તથા પાલણ કરનારાં છો. વળી મનુષ્યોને તમારી ભક્તિવડેજ પરમા નદ પદની પ્રાપ્તિ થાય છે એમ સમજી હું અદ્વૈત જીવ તમારી કૃપાવડે તમારી શક્તિથી જે કંઈ આપના શુભાર્થિદ ગાઈ સંતોષ પામું છું, તેમાં થતી ભુલચુકની માફી આપી તમારા કરકમલમાં શ્રી જગદંબા ગરબાવલી નામનું લઘુ પુસ્તક અર્પણ કરું છું તે! તે સ્વીકારી આ રંક સેવકને કૃતાર્થ કરશેજી.

ચેદલાદ.

શ્રી. સેવક,

સ. ૧૯૮૧ આગસ્ટ મુદ્દી ૧ } સ્વા. રતનલાલ મેહતાજીના પ્રણામ

શ્રી ગણેશામ્બિકાઘ્યાં નમઃ

જગદંબા ગરબાવળી.

શ્રી ગણપતિનો ગરબો.

- સમરતાં સુખ પામીયેને, સાહ્ય કરે સુંદાળોરે; ૧
દરસને દુઃખ વામીયેને, મોટો દેવ કુંડાળોરે.
પેહરણુ એને કંચુકીને, માથે સુંદર ખુંપરે; ૨
સિંદુર અંગે શોભતુંને, એ છે આનંદ રૂપરે.
ચાર ભુજાનો દેવતાને, ગૌરિનો ગજદંતરે; ૩
સુરપતિ સેવા કરેને, મહિમા છે અત્યંતરે.
કટી સોહીયે કડી મેખલાને, ધુધરીયો બેઠે અર્ધરે; ૪
બાંહે બાબુબંધ બેરખાને, કુંડળ લળકે કર્ણરે.
યજ્ઞોપવિત સર્પનુંને, સેવંત્રાનો હારરે; ૫
ઊંદર એને ખેલવાને, મોદિકનો છે અહારરે.
ડાલા હાથમાં કમળ ફેલને, જમણા હાથમાં ફરસીરે; ૬
કરમંડળ બેરખાને, રહે છે અમી વરસીરે.

અંબા ગણપતિ પુણ્યએને, શંભુ જેના તાતરે;	
મન વાંછીત ફળ પામીએને, ઉમીઆ એની માતરે	૭
શુદ્ધ બુદ્ધ એ નારીયાને, સ્વામી કર્તીક ભાઈરે;	
રિદ્ધ સિદ્ધ એ કુંવરીયાને, ક્ષેમ કુશળ જમાઈરે	૮
લક્ષ લાભ એ દીકરાને, એવું તો ઘર સુતરે;	
સાચે મને સેવજો, એ છે પાર્વતીને પુત્રરે	૯
નામ લેતાં સિદ્ધ પામીએને, છે શિવનું વરદાનરે;	
નિત્ય ઉઠી શિશ નામીએ, તો પામીએ બહુ સંતાનરે.	૧૦
સાંભળજો સહુ માનવી તમે, એટલું કહ્યું કરજોરે;	
ગરબો આ ગણેશનો તમે, આગળથી આચરજોરે.	૧૧
ગાથે સુણથે ભાવશુંને, તેનાં કારજ સરશેરે;	
ગાવા પહેલા મન લાવીએને, વિનવીએ હર વસ્તેરે.	૧૨
સંવત સત્તર છાસિયાને, ઉત્તમ આસો માસરે;	
નવરાત્રીની પંચમી, ગુણ ગાયે દલપતદાસરે.	૧૩
માથુ મનથી એટલું જે, પોચે મનની આશરે;	
સુખ સંસારના લોગવેને, અંતે સ્વર્ગ નિવાસરે.	૧૪

માતાજીનું વધામણું.

(મોહનજીએ મોકલ્યુંરે મોસાળું—એ રાગ)

હાંહારે ચાલો ચાલોને આપણુ જઈએ,
હાંહારે અંબાને વધામણું દઈએ;
હાંહારે માના આચરમાં ગુણ ગઈએ;
વધામણું એકલોરે અંબાને.

હાંહાંરે પ્રથમ ગણપતિને પાચે લાગું,	
હાંહાંરે માને ચરણે ચીત હું માગું;	
હાંહાંરે માનસરોવરે પ્રાયશ્ચીત ત્યાગું.	વધામણું ૧
હાંહાંરે કરી વાઘ ઉપર અસવારી,	
હાંહાંરે લીધાં કરમાં ત્રીસુળ ધારી;	
હાંહાંરે મહીસાસુર આદે તેં મારી.	વધામણું ૨
હાંહાંરે શીવ વિનુ વિધિ સજનારી,	
હાંહાંરે વેદ નેતી નેતી રે ઉચ્ચારી;	
હાંહાંરે કરે સ્તુતિ ઈંદ્રાદીક તારી.	વધામણું ૩
હાંહાંરે પાસે બટુક લૈરવ બળધારી,	
હાંહાંરે તેડો ચાચર દીન દયાળી;	
હાંહાંરે ધન્ય ધન્ય ગબરગઢવાળી.	વધામણું ૪
હાંહાંરે માણ સેવકોને પ્રેમે પાળો,	
હાંહાંરે બાળક સામું મા સ્નેહે ભાળો;	
હાંહાંરે મારા પાપ સર્વે પ્રબળો.	વધામણું ૫
હાંહાંરે ધન્ય ધન્ય આરાસુરવાળી,	
હાંહાંરે બેઠાં છળીલી અંબા છોગાળી;	
હાંહાંરે માણ ચાચરે નીત દીવાળી.	વધામણું ૬
હાંહાંરે સેવકો જપે નામ તમારું,	
હાંહાંરે નીસ દીન અંબા ઉચારું;	
હાંહાંરે તારું ધ્યાન સ્તંભ વિષે ધારું.	વધામણું ૭
હાંહાંરે આવ્યાં સંકટ માણ નિવારો,	
હાંહાંરે અંબા દરશન હઈ મને તારો;	
હાંહાંરે અપરાધ ક્ષમા કરો મારો.	વધામણું ૮

હાંહારે શ્રાવણ સંઘ તેડો બગદાળી,
 હાંહારે મારા તનમનનાં દુઃખ ટાળી;
 હાંહારે અંબા અકળ ગતી તમ ન્યાળી, વધામાણું ૯
 હાંહારે અંબા શરણે તમારે હું આવું,
 હાંહારે તારા પારે શિશ નમાવું;
 હાંહારે કરી દરશન તુજ ગુણ ગાવું. વધામાણું ૧૦
 હાંહારે ચૌદશે હવન રૂડો થાયે,
 હાંહારે શ્રીકૃણ ચુંદડી ઘૂત હોમાયે;
 હાંહારે ચાર વેદના ઉચ્ચાર થાયે. વધામાણું ૧૧
 હાંહારે કુમકુમ અમાસે પૂજા થાયે,
 હાંહારે અંબામાની આશિષ લેવાયે;
 હાંહારે નાગર નૃત્ય શરૂ નિત્ય થાયે. વધામાણું ૧૨
 હાંહારે સામી વાવ્ય કલોદર સારી,
 હાંહારે કૃપા દષ્ટીએ જો જો કૃપાળી;
 હાંહારે ધન્ય ધન્ય અંબે માણી મારી. વધામાણું ૧૩
 હાંહારે વરસુંદરીયા આવે ઉમંગ ધારી,
 હાંહારે લાવે પૂજા સામગ્રી સહ સારી;
 હાંહારે આઘ શક્તિ અકળ ગતી ન્યારી. વધામાણું ૧૪
 હાંહારે પ્રહલાદપુર પેટલાદ કહાવે,
 હાંહારે ચંદ્રમણી સંઘવી સંઘ લાવે;
 હાંહારે તેતો અંબા તણે મન લાવે. વધામાણું ૧૫
 હાંહારે સેવકો કર્મજોડીને કહે છે,
 હાંહારે અંબા લેમના પ્રહયમાં રહે છે;
 હાંહારે ધ્યાન ધરે તેને સુખ હે છે. વધામાણું ૧૬

હાંહારે રતનલાલ બે કરબોડી કહે છે,
 હાંહારે માજીને ચરણે શિશ ધરે છે;
 હાંહારે અંબા તેમના દુઃખ હરે છે. વધામણું ૧૭
 હાંહારે નટપુર નડીયાદના વાગ્રી,
 હાંહારે પુજન કરવાના છે અલિલાપી;
 હાંહારે રાજનગર નરો ઉલ્લાગ્રી. વધામણું ૧૮
 હાંહારે વડનગરા વડોદરાવાળા,
 હાંહારે પ્રેમી પ્રેમે લહે કરમાળા:
 હાંહારે ગુણ ગાતા માજીના રસાળા. વધામણું ૧૯
 હાંહારે ત્રંબાવટી ત્રિપુરાના ભક્તો,
 હાંહારે સાચવે શુભ આ'વા વખતો;
 હાંહારે દ્વારે આવે શ્રીનો બેવા તખ્તો. વધામણું ૨૦
 હાંહારે સંવત આગણીસેં એકાદશી સાલે,
 હાંહારે શ્રાવણ કૃષ્ણ અમાસના દીને;
 હાંહારે ગાય ગુણીઆ મુખ વદીને. વધામણું ૨૧
 હાંહારે રૂડું વધામણું જે કોઈ ગાશે,
 હાંહારે તેનાં દેહનાં પ્રાશ્નીત બાશે;
 હાંહારે ગંગાશંકરની પુરબે આશે. વધામણું ૨૨

માતાજીના થાળ વખતે ગાવાની સ્તુતી.

પ્રાતઃકાળેરે કર્ણાવતી, મા તારૂં કન્યા સ્વરૂપ;
 તેજે ત્રિલોચન મોહિ રહ્યાં, મોહ્યા ભક્ષારે ભુપ,
 છેડે વળગ્યો છું માત સાંભને, મા તે મેલ્યો કેમ ભય.

(૭)

અંબા મેલ્યો કેમ જાય, આરાસુરની હો રાય;
ગરવાગઢની હો રાય, મહા મતબાલી હો રાય,
કર સાહિને કરૂણા કરો. ૧

મધ્યાનેરે મચ્છર ઘણો, મા મતબાલી હો રાય;
ચોસઠ કુપા મરે ભર્યા, પાન કીજે મોરી માય,
છેડે વળાં મા તે મેલ્યોં અંબા મેલ્યોં આરાં
ગરવાં મા મતં કર સાહિને કરૂણા કરો. ૨

સાયંકાળેરે મુંદરી, મા તારૂ વૃદ્ધ સ્વરૂપ;
ચોળી પહેરી અંપાવતી, પહેર્યા દક્ષણી ચીર;
ઉભા સરસ્વતી તીર, છેડે વળાં છું માત સાંમને;
મા તે મેલ્યોં અંબા મેલ્યોં આરાં ગરવાં મા મતં
કર સાહિને કરૂણા કરો. ૩

મહિષાસુરને રે મારવા, ચટપટ ચાલ્યાં હો માય;
અવની ભારે ધુળ રહી, શેશે સહ્યો નવ જાય;
છેડે વળાં માતે મેલ્યોં અંબા મેલ્યોં આરાં
ગરવાં મા મતં કર સાહિને કરૂણા કરો, ૪

તારૂ ધ્યાન સુરીનર ધરે, મુનીવર જપતા હો જાપ;
તેને ધ્યાને આવો નહી, કાલા ઘેલાંની માત;
ખડેરાં બોખડાની માત, લૂલાં લંગડાની માત;
આંધળાં પાંગળાંની માત, છેડે વળાં છું માત સાંમને
મા તે મેલ્યોં અંબા મેલ્યોં આરાં ગરવાં
મા મતં કર સાહિને કરૂણા કરો. ૫

જે ગાયેને જે સાંભળે, તેની અંબા પુરે આશ;
દાસ શિવાનંદ એમ ભણે, રાખો ચરણની પાસ;

(૮)

આપો અવિચળ વાસ, છેડે વળગ્યો છું માન સાંભને
મા તે મેટ્યોઁ અંબા મેટ્યોઁ આરાઁ ગુડવાઁ
મા મેનઁ કર સાહિને કડ્ડણ કરો. ૬

સ્તુતી.

(મા) ધન ધન:આરાસુરની રાણી, અંબા ચાર જુગમાં જાણી, ટેક.
(મા) હોડણ પહેરણ લીલા ચરણ, જંબા વેળા થાયરે મા (૨)
પ્રાત:કાળે દરશન દો ત્યારે, દીસો નાનાં બાળરે. ધન. ૧
(મા) સોના કેડુ છત્ર બિરાજે, દસે આંગળીએ વેહેડરે મા; (૨)
મધ્યાને જ્યારે દરશન દો ત્યારે, દીસો છો આધેરરે. ધન. ૨
(મા) સાયંકાળે:થાય આરતી, વાગે મરદંગ અંગરે મા, (૨)
સાયંકાળે દરશન દો ત્યારે, દીસો ઘરડે અંગરે. ધન. ૩
(મા) સેવા કરે બ્રાહ્મણ વાણીયાને સહુકો સંગે જાયરે મા, (૨)
કર જોડીને કરે વિનનિ, રાંક અંબાઈદાસરે. ધન. ૪

સ્તુતી.

મહંભાય (૨) દેવિ બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી, મહંભાયા. ટેક.
સતયુગ દ્વાપર ત્રેતા કળજુગ, કળજુગ લેહ ન પાયા;
દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી, મહંભાયા. (૨) ૧
બ્રહ્મા વેદ લાણે તોરે આગે, શંકર ધ્યાન ધરાયા;
દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી, મહંભાયા. (૨) ૨
નારદ નૃત્ય કરે તોરે આગે, કાનડ ખેન ખજાયા;
દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી, મહંભાયા. (૨) ૩

(૯)

કર દુર્લભ સુર્લભરે મેંયા, વલ્લભ જસ ગુણુ ગાયા;
દેવી પ્રદ્યાણી રૂદ્રાણી, મહંભાયા. (૨)

૪

ચાચર વધાવાની ગરબી.

ચાચર મોતીડે વધાવુંરે, અંબામાનો. ટેક.

ચાચર મોતીડે વધાવું.

કુમ કુમ કેસરે ચાચર પુણુ,

પુષ્પની વૃષ્ટિ કરાવુંરે.

અંબા ૧

લાજ તજને હુંતો સ્વાંગ સજને,

નાચું ને મંગળ ગાવુંરે,

અંબા ૨

દુષ્ટ દુરીજન જે કોઈ બોલે,

તે મનમાં ન લાવુંરે,

અંબા ૩

કહે દલસુખ દીન દામ વિનાનો,

દેવીને દાસ કહેવરાવુંરે,

અંબા ૪

પંદર તિથિનો ગરબો.

(રઘુપતી રામ રૂદ્રેમાં રેન્નેરે-રાગ)

માજ પડવે તે પ્રીત વધારીરે, અંબા ઉપર જાણિં હું વારીરે;

તારી ગહન ગતી દીસે ન્યારી, પારે ક્યારે તેહસો મત બાલીરે,

આવું ચાચર ચોકે મા ચાલી.

પારે ક્યારે ૧

માજ બીજે બળે મન માઈ રે, અંબા દરશન મુજને ખ્યાઈરે;

તાઈ ખ્યાન હૃદય નિત્ય ધાઈ,

પારે આવું. પારે ૨

માજી ત્રિજે તે તનડું તલસેરે, ક્યારે મૈયા દર્શન સુખ મળસેરે;
પાપ પૂર્વ જનમનાં પ્રજ્જનસે. પારે. આવું. પારે૦ ૩

માજી ચોથે થઈ મને ચટકીરે, માંડે તન મન રહે છે કટકીરે;
મારો જીવ રહ્યો છે ખટકી. પારે. આવું. પારે૦ ૪

માજી પાંચમે પાળો, પ્રીતરે, તાંડે ધ્યાન ધરું એક ચીતેરે;
કરું વિનવી તને ખીતે ખીતે. પારે. આવું. પારે૦ ૫

માજી છઠે છબીલી તું અંબારે, કરી કંડણા કરો કર લાંબારે;
તેડો શ્રાવણે ચાચર રંખા. પારે. આવું. પારે૦ ૬

માજી સાતમે સ્નેહ વધારોરે, આવી પ્રીતે પુણું તુજ પારોરે;
મને દાસ ગણીને મા તારો. પારે. આવું. પારે૦ ૭

માજી આઠમે ઉલટ છે અંગેરે, કૃત્ય કરી શ્રાવણુ કેરા સંઘેરે;
હોંસ હૈયામાં રમવાની રંગે. પારે. આવું. પારે૦ ૮

માજી નોમે તે નટપુર નગરીરે, ઠામ ઠામે વાતો રહી પ્રસરીરે;
સંગ સાથે જવા બાંધી ગઠડી, દરશન ક્યારે આપશો મતખાલીરે;
આવું ચાચર ચોકે મા ચાલી, દરશન૦ ૯

માજી દશમે દયાળી તું માતારે, રાજનગરે આવ્યા ગુણુ ગાતારે;
થઈ તન મનમાં સુખ સાતા. દરશન. આવું. દરશન૦ ૧૦

માજી એકાદશી દિન આજેરે, સેવા સામાન લીધો મા કાજેરે;
અંબા ધોળા તે ઘઢમાં ખીરાજે. દરશન. આવું. દરશન૦ ૧૧

માજી બારસે તું બળવંતીરે, સહુ આવી મળ્યા તારા ખંતીરે;
સંઘ ઉપડીયો ગુણવંતી. દરશન. આવું. દરશન૦ ૧૨

માજી તેરસે તાપ સમાવ્યોરે, સંઘ સઘળો ખરેડીમાં આવ્યોરે;
તેતો અંબા તણે મન ભાવ્યો. દરશન. આવું. દરશન૦ ૧૩

મા તું ચૈદશે ગિરીએ ચઢાવેરે, કરી દરશન પુષ્પ વધાવેરે;
 ત્યાં તો હવન લલો કરે ભાવે, દરશન દીધાં માત તેં મતબાલીરે;
 આવ્યો આચર ચોકે મા ચાલી. દરશન દીધાં ૧૪
 આવી અમાસ આનંદ પામેરે, પ્રેમે પુંજ કરે દુઃખ વામેરે;
 નાગર નૃત્ય કરે તુંજ સામે, દરશન દીધાં. આવ્યો. દરશન ૧૫
 તીર્થી ગાય શીખેને સાંભળસેરે, તેને પાંચે પદારથ મલશેરે;
 ચંદ્ર કહે મનવાંચિત ફલશે, દરશન દીધાં માત તેં મતબાલીરે;
 આવ્યો આચર ચોકે મા ચાલી. દરશન દીધાં ૧૬

ગરબો.

ધન અંખેમાત, વસિયા ડુંગર માંદ્યરે જાગા જોધને. ટેક.
 પ્રથમ ગણુપતિનું દરશન કરીયે, માનો કોલ લઈ આચર ફરીયે;
 માની પાવડીયે જઈ શીશ નમીયે. ધન ૧
 અંખા આસાસુરમાં બિરાજે છે, માને છત્ર સોનાનું સીર છાજે છે;
 સિંહાસન બેઠી બિરાજે છે. ધન ૨
 માને મુગટ જડાળ જોત ઝળકે છે, માને કાને કળાકુલ લળકે છે;
 વચે પાનુલીલુ ચળકે છે. ધન ૩
 માને શિરપર કલગીને તોરા, માને તરસે થયું ઝુકે જોરા;
 માજી પુરો મનોરથ મા મોટાં. ધન ૪
 માને ચોટલે ચોટી કુલતી, શોલે ટોટી જાંદી જુમતી;
 સિકે જુમખે હીડે લુમતી. ધન ૫
 માને નાકે વેસર હીરા ગાલે, માયે ટીલાં કીધાં કેસર આડે;
 માને ટીલડી તપે છે લેલાટે. ધન ૬

- માને ગળે ઘરેણું ઘણું દીસે, માંહે ઉતરી માળા અરીસે;
હેવી દુનિયામાં દાતાર દીસે. ધન૦ ૭
- માને માંહે બાબુબંધ બજોઠા, શોભે સારી કેડે કમર પટાઃ
હેવી આનંદી કરાવે આનંદ ઘટા. ધન૦ ૮
- માની ચોળી અત્તરમાં બોળી, ચુવે અરગચે રંગે રોળી;
સાળુ કેસરીયા રંગે ધોળી. ધન૦ ૯
- માણ લખો લેખ કરમે રૂડા, તારા મનસુખા છે અતી ઉડા;
રાખો અખંડ એવાતન ચુડા. ધન૦ ૧૦
- માણ પહેરો કાંઠીને કલ્લાં, માણ આપો પુત્ર ભરો પલ્લાં;
ભોળી ભવાંની કામ કરો ભલ્લાં. ધન૦ ૧૧
- સોવરાવો ચંદરવા સ્થંભા, માણ ભાવે ગોરીમાં રંખા;
કેવડાવો ઉદો ઉદો અંખા. ધન૦ ૧૨
- માયે દીપક ભેત્યો અજવાળી, પ્રથવીના પ્રાશ્વીત પરબળી;
માયે નિત્ય નિત્ય કીધી દીવાળી. ધન૦ ૧૩
- બંધાવો તોરથ બારણે, માણ કામ કરોછો કારણે.
હુંતો પલ્લક પલ્લક બહિ વારણે. ધન૦ ૧૪
- ચાચર આવી પાડે તાળી, તારી અકળ ગત્ય ગબરવાળી;
હવે દશા નિશ્ચે વાળી, ધન૦ ૧૫
- ચાચર આવી ગરબે રમીયે, તેતો અંખામાને મન ગમીયે;
અંખા દુર થકી દેખી નમીયે. ધન૦ ૧૬
- માને આંગણે નોખતો વાગે છે, તેનો શબ્દ ગગનમાં ગાજે છે;
મંડપમાં ઘંટા વાગે છે. ધન૦ ૧૭
- માણ દરશન દો નયણે નીરખુ, રહો પ્રેમ રૂઢે હુંડે હરખુ;
મારે બીજુ નથી કોઈ તમ સરખુ. ધન૦ ૧૮

માણ રાખો લાલની લાલી, હેવી સાહેબ અંબા મતવાલી;
 આણુંદી અંબા અતિસે વાહલી. ધન૦ ૧૯
 મોકલો મેહ આવે સહુને નુર, ભરો વાવ્ય સરોવર નદિયે પુર;
 ખરેખરા વશ્યા ગામ આરાસુર. ધન૦ ૨૦
 માણ અષાડ આસો મહા ચૈતર, એ ચારે તારા નવરાતર,
 મારે પસાયતાં વાવી ખેતર. ધન૦ ૨૧
 તારા નામ થકી હું નથી અગગો, મને ચાચર રમ્યાનો ઘણો ગળકો;
 મારે આવીને દામણે વળગ્યો. ધન૦ ૨૨
 માણ નવરંગી નિશાન ફરકે, દેખી દુઃખ દારિદ્ર બેઠે થરકે;
 તારે રંક રાય બે સહુ સરખે. ધન૦ ૨૩
 તારી ધરમ ધન ધન વારી, હેવી સાહેબ અંબાણ મહારી;
 માણ જીવ પરજ છે સહુ તારી. ધન૦ ૨૪
 તારી વાતો દીડી ઘણી ન્યારી, મુને લાગી મીઠડી બહુ સારી;
 એવી ઉમીયાણ આણુંદકારી. ધન૦ ૨૫
 મા જીવું જશ ગાઈ પારે, આઈ આસરે રહું છું તારે;
 અંબામા જર જજમાન મહારે. ધન૦ ૨૬
 મા સારી સદા સત્ય બરદાણી, અકળ ગત્ય ગબરવાળી;
 રાખો આદીત વચન પ્રીત્યે પાળી. ધન૦ ૨૭

ગરબો.

મા તારા સતના ડુંગર ચઢવા, અતિ ઘણા દોહાવારે લોલ. ૧
 પહેલે પગથીએ જીવું તજવું, એ કેમ કાવસેરે લોલ. ૨
 બીજે પગથીએ વિવેક વિચાર ધરીને ચાલવુંરે લોલ. ૩
 ત્રીજે પગથીએ કુદ્રષ્ટિ દુર કરી, પગ મુકવોરે લોલ. ૪

યાથે પગથીએ સંપથી ચાલી, ને સુખ પામીયેરે લોલ. ૫
 પાંચમે રાખી તુજ પર વિશ્વાસ, વિલસ્ત ન બોલવુંરે લોલ. ૬
 છઠે છકેલપણું સો તજવું, તજી અભિમાનનેરે લોલ. ૭
 સાતમે હોમ હવન ને ગરબા, કે ભાવથી ગાઇએરે લોલ. ૮
 આઠમે પ્રભુજી સમાન, માનુ મા ઈશ્વરીરે લોલ. ૯
 નવને પરમારથે પુરી પ્રીત, ધરી એક ચિત્તથીરે લોલ. ૧૦
 ચાલ્યો એ રીતે રાખી ધર્મ, દુઃખ પડ્યાં દોહ્યવારે લોલ. ૧૧
 પુરણ ચઢ્યો હું તુજ પ્રતાપ, કહું દરશન થયારે લોલ. ૧૨
 લાગ્યો તુજ તેજને ન્યાં પાય, અમર કરી થાપીયોરે લોલ. ૧૩
 બેઠે કર બેઠી દાસ રતનલાલ, કે નમીને વદતોરે લોલ. ૧૪

પાંચ તિથિ વખતે ગાવાનો ગરબો.

આઈ આશા પુરો મા અંબિકા, ટેક.
 સેવો સેવો અંબે આરાસુરી, માની ચાકરી ચાખ્ખી કરી;
 માના દર્શનથી ચિંતા ટળી, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૧
 પ્રથમ ગણપતિ દર્શન કીજીએ, રીઢ સિદ્ધ માગીને લીજીએ;
 માને મહોલે હાથા લીજીયે, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૨
 માનું ચાચર અતિ રણિયામણું, શોભા તે શી શી વર્ણવું;
 માને દુર થકી દેખી નસુ, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૩
 વાવ્યનાં તે નિરમળ નીર છે, ચાચર ખેચર વીર છે;
 ત્યાં ભૈરવો રણધિર છે, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૪
 માનું માનસરોવર સાફ છે, ત્યાં અબળવ્ય દર્શન બધું છે;
 માના પાસ મધે જઈ ગાવું છે, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૫

માના વાઘ ગાંધન સિંહ ચરે, એક દિનમાં ત રૂપ ત્રણ ધરે;
 દુઃખીયાનું દુઃખ સેહેજ હરે, આઈ આશા પુરો મા અંગિકા. ૬
 માણ આરામુર વાસો વસે, મા સિંહાસને બેઠી હસે;
 માણ સેવકની વહારે ધસે, આઈ આશા પુરો મા અંગિકા. ૭
 સરસ્વતિમાં જઈને નાહિશું, દેહ શુદ્ધ નિર્મળ થાઈશું;
 બાવા કોટેશ્વરના ગુણ ગાઈશું, આઈ આશા પુરો મા અંગિકા. ૮
 વિશ્વંભરી વિશ્વેશ્વરી, માણ ભગતી જોતે ખરી;
 માથે વિમળને કરૂણા કરી, આઈ આશા પુરો મા અંગિકા. ૯
 આચર ફરી ગરબે રમે, ગરબે રમે તે માને ગમે;
 માણ નાનો અંબાને નમે, આઈ આશા પુરો મા અંગિકા. ૧૦

શ્રી બહુચરાણી પંચ તિર્થ.

માણ તારૂં કારણ કળબુગ માંહરે, બાળી બહુચરાં મા;
 માણ તું બુડતાં સાહે બાંહરે, બાળી બહુચરાં મા.
 માણ તું નિરમળ ગંગા કાયરે, બાળી બહુચરાં મા;
 માણ તું આવી અમરત પાયરે, બાળી બહુચરાં મા. ટેક.
 સનખલપુર વાસો વસેરે મા, મધ ભરી મા મસ મસેરે મા;
 મુખ જોવા મનડું ધસેરે મા, માણ તારૂં સુંદર વદન સોહરે. બા.
 ગોખ જોખમાં નીરખતારે મા, પારો પરતક્ષ પરખતારે મા;
 અમૃત આઈજી વરસતારે મા, માણ મને કેમ તે વિસરી જાયરે. બા.
 આઘ સ્થાનકે આવી નમેરે મા, મન અન્ય કાંઈ નવ ભમેરે મા;
 ત્રણ તાપ તનના સમેરે મા, મા તું વેદ વાયક કહેવાયરે. બા.
 માનસરોવર ઝીલતારે મા, પાપ ગયાં પગ પીલતારે મા;

રોમ રોમ તન ખીલતારે મા, મા તે દોમળ કીધી કાયરે. બા.
 વાવ કુંડ નાહી વળ્યારે મા, કોટીક કર્મ કુડા બળ્યાં મા;
 બહુચરમા પોતે મળ્યારે મા, માજી તારૂં સિદ્ધક્ષેત્ર મહિમાયરે બા.
 ચાચર ચાલીને આવતારે મા, સ્થાનકે શીશ નમાવતારે મા;
 આપો મા મન ભાવતારે મા, માજી તું પુર્વજન્મની સાહરે. બા.
 ગાન તાન ગરબે કરેરે મા, તાળી દર્ધ ચાચર કરેરે મા;
 ઊદો ઊદો મુખ ઓચરેરે મા, માતુ દોહલાં વામે દુઃખરે. બા.
 પુણ પુષ્પે સમર્પતાં મા, પાન પ્રસાદે અર્પતારે મા;
 ત્રુઠે ત્રિપુરા તર્પતારે મા, મા તે સોહલાં પામે સુખરે. બા.
 પ્રદક્ષણા દે પ્રાતઃમારે મા, રાખે મન જુગ માતમારે મા;
 ન આવે જમ જાતમારે મા, માતું વિષમ વિધન હરનારે. બા.
 નમણુ નર નારી અહીરે મા, ધરે શીશ જે જે કહીરે મા;
 સ્વકળ તીર્થ વળે અહીરે મા; માતું કુરૂ ક્ષેત્ર કેદારરે. બા.
 પંચતિર્થિએ પુજતારે મા, અરૂણ રૂદે અગ ગુંજતારે મા;
 સપરીવારે સહુ જતારે મા; મા તારૂં દર્ધવત બધ્ય દરબારરે. બા.
 યથાશક્તિ હવન કરેરે મા, પ્રદક્ષણ લોજન ભાવે ખરેરે મા;
 આઘ શક્ત અભરે ભરેરે મા, માતું આપે પદારથ ચારરે. બા.
 અરચે તે અર્ધ નિશા વિખેરે મા, બહુચર મા લેખે લખેરે મા;
 જસ આયુધ્ય આપે ચાખેરે મા, મા વળી ધન દારા સંતાનરે. બા.
 આરતી સમે લે વારણારે મા; વાંઝ બંધાવે પારણારે મા;
 દીધાં વસાવે બારણાં રે મા, મા તેને અવશાંને વિમાનરે. બા.
 ઘંટા ગૃહીને વગાડતારે મા, મહાડ માજીનો ગજાડતારે મા;
 મુખડું જોઈ મન લાડતારે મા, માતુ નોધારા આધારરે. બા.
 દે દક્ષણા ડેરે રહી રે મા, કામ કોધ મોહને દહીરે મા;
 દાન પાત્ર દેવી લહીરે મા, માતું પ્રત્યક્ષ દ્વિજ અવતારરે. બા.

પારે આવે જન પ્રેમશુરે મા, વરસ એક બધ નિમશુરે મા,
 વામે દીન સુખ ખેમશુરે મા, મા વળી તું સંસારનું સારરે. બા.
 વન તરુવર શોભા ઘણીરે મા, જીવો જન જે જે ભણીરે મા,
 માયા મંમાયા તણીરે મા, માતુ વ્યાપીક વિવિધ પ્રકારરે. બા.
 મદ્દ ભર્યા મૃગડાં રમેરે મા, ઊઠી અરુણ ઉદે સમેરે મા;
 બહુચરી તું કહેતે ગમેરે મા, માનું પંખી સુખ પરમાણુરે. બા.
 બહુચરમા બરદે ભરીરે મા, દોહલાં દાસ તણાં હરીરે મા;
 નારી નર ક્ષણમાં કરીરે મા, માતુ જીગ સચરાચર જાણુરે. બા.
 ધારી ધ્યાન રૂદે ધરેરે મા, માના મન માહે મુદેરે મા;
 હાથે કર્મ તણા ઉદેરે મા, મા તુ ભોળી ભવાંની માતરે. બા.
 દેવી દેવ જઈ તહીરે મા, ત્રણ ભોવન તોલે નહીરે મા;
 પ્રગટ પીઠ લહુ અહીરે મા, મા તારી નિપટ અટપટી વાતરે બા.
 સુર તણી વહારે ચડીરે મા, જીત્યા દૈયત ઘડી ઘડીરે મા;
 મારથો મહિષાસુર વડીરે મા, તુ ભુપતની પ્રતીપાળરે. બા.
 સરજે પાળેને સંહરેરે મા, આજ આઈ અમ્રત ઝરેરે મા;
 કોમ અગોચર શું કરેરે મા, માતુ કાળ હરણ મહા કાળરે. બા.
 નિરાધાર આધારમાંરે મા, જીવ સકળ અવતારમાંરે મા;
 શક્તિ સકળ સંસારમાંરે મા, માતુ નર વર રાખણ નીરરે, બા.
 સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળમાંરે મા, બહુચર બહુ બળ બાળમાંરે મા.
 મોહણ મહા મોખળમાંરે મા, માજી તું આપે અધીરને ધીરરે બા.
 નેહ નેણ ભરી ન્યાજતાંરે મા, પલક પલક મન વાળતારે મા;
 જન્મ મરણ ભય ટાળતાંરે મા, મા તું અભેદ દાતારરે. બા.

માગુ મનમાની આગે મા, લાગુ પાએ લળી લળીરે મા;
 પુરો આશ વળી વળીરે મા, માતું સેજ કારણ લવ પારરે. બા.
 જન્મ સફળ કરો જાઈ નેરે મા, જીવું જીગમાં કમાનેરે મા;
 ભાવ ધરી ભળે આઈ નેરે મા, માતે નર નાવે ગર્ભવાસરે. બા.
 કરજોડી કહું કરગરીને મા, સાંભળજે સંખલપુરીરે મા;
 વાંહ ધરો શીર બહુચરીરે મા, મા તારો વલ્લ દાસનો દાસરે. બા.

અજાઈ માતાની ગરબી.

- માન સરોવર તીરે માતા, અજાવડી કહીએરે મા:
 તેતું દર્શન કીધે સહુકો, સુખીયાં થઈએરે મા. ૧
- અંખાની જે વડી બેન તે, જઈ બેઠી વનમાંદરે મા;
 અજાવ્ય માને વૈલવ ન ગમે, અતિ આનંદ મનમાંદરે મા. ૨
- ચોસઠ જોગણી ડાલા જમાણી, બેઠી માની પાસરે મા;
 આઘ શક્તિ છે અજાવડી તે, પુર્ણ જોત્ય પ્રકાશરે મા. ૩
- સઘળી દેવ્યા મા નિરલોભી, નહી કોની પરભાયરે મા;
 જેને સેવે સંકટ નવ પામે, તેને સેવા નિત્યરે મા. ૪
- તળાવના જળ ભરી તુંમડાં, તે વાડીનાં કુલરે મા;
 કુમકુમ અક્ષત લેઈને પુજે, મહિમા અધીક અતુલ્યરે મા. ૬
- કર્મ કંછોટો કર આયુધ લઈ, બેઠી દૈત્ય હણેરે મા;
 નયણે માને અમી ઝરેને, નિરખે ભક્ત ભણીરે મા. ૭
- અજાવ્ય તજેથી માટી ચોળે, સઘળા રોગ હણેરે મા;
 જનમ જનમનાં પ્રાશ્નીત જાયે, વાણી વેદ ભણેરે મા. ૮

(૧૯)

દૈલવ નહિ પણ પારે ડાલ્યજી, જો સુરીનર લોકરે માઃ
 એ એ બેનોમાં લેદ ગણે, કાંઈ તેનું જીવતર દોકરે મા. ૯
 અજા માવડીનો ગરબો જે કોઈ, ગાયે ભાવ ધરીરે મા;
 મુખ સંપત પામે ઘણું, ભવ સાગર તરી જાયેરે મા. ૧૦
 સંવત સત્તર ચારાસીના, ભાદરવા સુદ બીજરે મા;
 રવિવારે એ પારે દલપત, ગાયે મનની રીજરે મા. ૧૧
 સાંભળતાં મુખ સાહ્યતા થાયે, જો તનના તાપરે મા;
 મારી બુદ્ધિ પરમાણે બોલુ, અંબાનો પરતાપરે મા. ૧૨

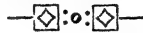

ગરબો.

પાતળીરે, પુતળીરે, પાણીડાની હાર,
 સરોવરીયા પાળ ધરનાળે બેડાં ભર્યાંરે,
 કોઈ સીચજેરે, સીચજેરે, વાડીમાંની વેલ (૨)
 સીચજે વાડીમાંના કેવડારે.
 કાંઈ કેવડીયારે, કેવડીયારે,
 મારી અંબામાને લેટ (૨) પાઘડીયે રક્ષા કરોરે,
 કાંઈ પાઘડીયે રક્ષા કરોરે, નાનાં મોટાને અંબા કરોરે. ૧
 પાતળીરે, પુતળીરે, પાણીડાની હાર,
 સરોવરીયા પાળ, ધરનાળે બેડાં ભર્યાંરે,
 કોઈ સીચજેરે, સીચજેરે, વાડીમાંની વેલ (૨)
 સીચજે વાડીમાંના મોગરાંરે.

(૨૦)

કાંઈ મોગરારે, મોગરારે,
મારી અંબામાને ભેટ (૨) ઘાટડીયે રક્ષા કરોરે,
કાંઈ ઘાટડીયે રક્ષા કરોરે, નાનાં મોટાને ખંમા કરોરે. ૨

દેશી ફેર.

સીંગડુ વાગેરે તંમરીયું, જેનો શબ્દ ગયો આકાશ,
અંબા તારીરે પીપળીએ, બંધાવું ગૌરી ગાય. ૧
ગાય ચરેને પાણી પીયે, મારી અંબા દુધડે ન્હાય;
સવા મણુનોરે ખીચડો; માંહી સવા ઘાણીનું તેલ. ૨
રમજો જમજોરે માવડીયો, ખેલાવજો સારી રાત;
સીંગડુ વાગેરે તંમરીયું, જેનો શબ્દ ગયો આકાશ. ૩
અંબા તારીરે પીપળીએ, બંધાવું ગૌરી ગાય;
ગાય ચરેને પાણી પીયે, મારી અંબા દુધડે ન્હાય ૪

ગરબી.

સાહ્ય કરો આરાસુરવાળી અંબિકા,
મહેર કરો મતભાલી મુજપર માય જો;
કામી કોમી લંપટ છું પણ તાહરો,
વિપત્ત પડે ત્યારે બાનાની પત જાય જો. સાહ્ય ૧
સહેજ પણામાં વિમળને કંઈણ કરી,
રંક હોતો તેને કેવરાવ્યો રાય જો;
હસ્તિ ઘોડા ગુલે વિમળ આંગણે,
ભરીયા તેના શય તણા લાંડાર જો. સાહ્ય ૨

જપ તપ સેવા સ્મર્ણ કાંઈ કીધાં નથી,
 જાન્યક જનને દીધાં નથીરે કાંઈ દાન જો;
 દુરબળ થઈને દરબારે આવી ચઢ્યો,
 બુદ્ધિહીન છું મા આપો મુજને સાન જો. સાહ્ય ૩
 પરદ્રોહી પરનિંદા મેંતો બહુ કરી,
 પરનારી શું રમીયો રંગ અપાર જો;
 પરધન હરવાને પ્રપંચ કર્યા ઘણા,
 ભરીયા છે કાંઈ કુકર્મના કોઠાર જો. સાહ્ય ૪
 હૃદયળી અલબેલી હાવાં શું જીવો,
 દુઃખના ડુંગર વળીયા અપરંપાર જો;
 કંઠ સમાણો કળી કાળે મુજને ગળ્યો,
 બાંહ્ય ગ્રહીને કાઢો મુજને બહાર જો. સાહ્ય ૫
 તું દાતા ભક્તા દેવી જાણું અમો,
 ભગવતી ભાગવતે વેદ કરે વખાણુ જો;
 નિજ હુકમ વિના પવને પત્ર હાલે નહિ,
 શાસ્ત્ર પુરાણમાં વ્યાસે કર્યું પ્રમાણુ જો. સાહ્ય ૬
 મારે એક ભરોસો તારા નામનો,
 ઘટ ઘટ વ્યાપી શક્તિ હામો. હામ જો;
 બિરદાળી છે માટે ખીરદ વિચારશો,
 સમર્થા કરશો સેવક જનનાં કામ જો. સાહ્ય ૭
 અવસર ચુકે અર્થ સરે નહિ માહરો,
 વિલંબ કયા થકી વણસી જાશે કામ જો;

(૨૨)

માની લેજે માની રંકની વિનતી,
જેવા તેવા ઘરનો જાણી ગુલામ જો.

સાદ્ય ૦ ૮

ગરબી.

અંબા દેવી અંબારે દેવી અંબા, આગ્યો આચર રમવારે;
દેવી અંબા ધીને લાડુ જમવારે દેવી અંબા. ટેક૦

આદ્ય સ્વરૂપ અદ્ભુત છબી ન્યારી, રૂપે સ્વરૂપે ગુણ રંભારે. દેવી.
સંથે ફલી મા લીલાવટ ટીલડી, નાકે વેસર પાયે નેપુર અંબારે. દેવી.
મહિષાસુરનું નામજ ખોયું, માર્યા તે શુંજ નિશુંભારે. દેવી.
જેને માથે તું છે અંબા, જુગ રૂઠયો તો કીવારે. દેવી.
ધન મારી અંબાને ધન્ય માના સ્થંભા, ધન્ય હરજીવ લંબારે. દેવી.

ગરબો.

રંગતાળી રંગતાળીરે, રંગમાં રંગતાળી.
માંહે અત્રી ખત્રીસી જાળીરે, રંગમાં.
માયે કેનકનો ગરબો કીધારે,   "
માયે રત્નનો હીવડો લીધારે,   "
માની ઓઠણી કમુંબા ચોળેરે,   "
મા ફરે કંકુડા ઘોળેરે,   "
માંહિ નાના તે વિધની ભાતરે,   "
ભટ વલ્લભને જોયાની ઘણી ખાંતરે,   "

ગરબી.

(તમે અન્નાદયા અમે જાણીએ—રાગ.)

યા અન્નામા અલખેલડીરે, મૈયા તું છે સુખની વેલડીરે;
 મેં ના યોરબી એરડો કે સેલડી, અંબા મા પાય લાગુ પ્રીતથીરે.
 માજી મુજને આસરો તાહરોરે, કર જાલોને અંબા માહરોરે;
 ભવસાગર પાર ઉતારો. અંબામા પાયે ૧
 વસી ગળખરગઢ ગુણવંતીરે, તું છે ભક્ત વચ્છલ ભગવંતીરે;
 હું તો તુજ દરશન કેરો ખંતી. અંબામા પાયે ૨
 ધન્ય ધન્ય આરામુર માવડીરે, આવી પ્રીતે પુણુ તુજ પાવડીરે;
 દેજો દરશન જાલીને ગાવડી. અંબામા પાયે ૩
 શીશ નામી પાયે તુંને લાગવુંરે, તારી પાસેથી કંઈકંઈ માગવુંરે;
 અંદ મનના મનોરથ પુરો. અંબામા પાયે ૪

રાગ—સોહણી.

સમરૂં સદા ભરપુર, સુખની આપો ઘડીરે મા. સમરૂં. ટેકો
 આરામુરમાં અંબા ખીરાજે, મલપતી આવે મોરી માત;
 વાહન વાઘે ચડીરે મા. સમરૂં ૧
 જગ મગ જોત જડાખની જળકે, કોટી શશીનું તેજ;
 મણી મુક્તાએ જડીરે મા. સમરૂં ૨
 તુજ મુખ જોવા મૈયા, મારૂં મન હરખે, દરશનના મુને કોડ;
 જોવાની ટેવ પડીરે મા. સમરૂં ૩
 કહે વલ્લભ સુર્લભ કરી વિનવું મા, વિધી આપોને બહુ તોલ;
 નીરખુ નેહ ભરીરે મા. સમરૂં ૪

(૨૪)

ગરબી.

શરણે આવ્યો મોરી માત, અંબા તારે શરણે હું આવ્યો;
 દરશનની મને ખાંત, અંબા તારે શરણે હું આવ્યો. ટેકો
 ખાલો પ્રેમ નીશા તણો, પાયો તેં ભરપુર;
 રોમ રોમ પ્રસરી રહ્યો, તેથી ચિત્તમાં બન્યો ચક્રચુર. અંબા. ૧
 અવર નીસો ઉતરી જશે, થાતાં ઉદય કે અસ્ત;
 પ્રેમ નીસો નહીં ઉતરે, એ તો દીન દીન વધતો મા મસ્ત. અંબા. ૨
 આનંદ ઉલટયો એ થકી, કોડ દીવાળી દન;
 પ્રેમ હૃદય વ્યાપી ગયો, તેથી અરખું મેં મારું મન. અંબા. ૩
 નથી ચીજ એથી અધીક, અરખું હું ભલી ભાત;
 કુલ નહીં કુલ પાંખડી, તમે માની લેજો મોરી માત. અંબા. ૪
 મોટાં આપ મહેશ્વરી, મંમાયા અંબાય;
 વિષ્ણુ વિધિને શિવપણુ, તે ગુણ તમારા ગાય. અંબા. ૫
 લગી લગી વિનવી મા તને, પ્રીતે લાગી પાય;
 દાસ ગણી નિજ અંદને, તમે સહાય કરોને સહાય. અંબા. ૬

ગરબી-રાગ ભેરવી.

ઘડી ભર પ્રેમ જો આવે, મન માયા મમતા તજી દઈ;
 શુદ્ધ થઈ, નામ જો પાવે. ઘડીભર૦ ૧
 અંબા જપવા ભક્તે ખપવા, ધરો નામ અમુલ્ય;
 પ્રેમામૃતનું પાન કરીને, (૨) લાલો દ્યો અતુલ્ય,
 જનની જાપ જો ભાવે. (૨) મનમાયા. ઘડીભર૦ ૨

(૨૫)

કામ કોધ મોહાદિ તજવા, ઈશ્વરી ઈચ્છા આહો;
અંત સમે અગગાં નહિ માણ, (૨) ભગવતી ભજનો ગાઓં,
અંખા ઉરમાં આવે. (૨) મનમાયા. ઘડીભર૦ ૩

કર કચ્છને જીલલડીને, જો તું રાખી વસ;
તો પછી ત્રણે લોકે ફરતાં, (૨) કોઈ ન કહેશે ખસ,
માનુ જો માનના દાવે. (૨) મનમાયા. ઘડીભર૦ ૪

અહંકાર અગગો કરજો સહુ, તજો મદિરા પાન;
પરમેશ્વરીની પ્રીત ચહો તો, (૨) વધશે તમને માન,
ચુનિ જગદંબને ગાવે. (૨) મનમાયા. ઘડીભર૦ ૫

રાગ ઈંડલીસ બેનંદની ઢળ પ્રમાણે.

અલમસ્ત આરાસૂર, ત્યાં દેવીયોનું જીથ;
ત્યાં અંખા રાણી, વેદ વખાણી, દેવે બાણી,
જગત જનુની ખેડી ભાંપકે પુર. અલમસ્ત. ૧

ત્યાં જન સમાજ આવે, માણને મનતો ભાવે;
અંખાને લાડ લણવે, ત્યાં ગરબો ગાયે ખુ...ખ. અલમસ્ત. ૨

ત્યાં પર્વતોનો કોટ, ત્યાં સરસ્વતીનો ધોધ;
ત્યાં જોગી સાધે જોગ, ત્યાં રાખી નહી કંઈ નૂ...ન્ય. અલમસ્ત. ૩

ત્યાં કોટેશ્વર નાથ, ખીસજે લોખો નાથ;
અંખામા શક્તિ સાથ, ત્યાં ગાયનું છે મુ...ખ. અલમસ્ત. ૪

તું આરાસુરની રાણી, અંખા ભવાની બાણી;
મુજ મનડે લીધી માની, તું વાસ કર મમ ઉ...ર. અલમસ્ત. ૫

(૨૬)

ત્યાં ગામ્બર ગઢલો સારો, ચઢવાને મેં તો ધાયો;
મા બાળી બાળ તમારો, મા આપો મુજને મુ...૨. અલમસ્ત. ૬
મા નટપુર નગરી કહાવે, મા અંબાલાલ આવે;
મા સંગવી તે કહાવે; મા કેને ન રાખો દુ...૨. અલમસ્ત. ૭

મહાકાળીનો ગરબો.

મા તું પાવાની પટરાણી કે, કાળિ કાળકારે લોલ;
મા તારે ડુંગરડે ચઢવું કે, અતિ ઘણું દોહલુંરે લોલ.
મા તારી પ્રદક્ષણ કરવી કે, વરણન શું કરુંરે લોલ;
વિશ્વાસે તપ કરવા બેઠા કે, કેવળ મુની થયારે લોલ.
આવું રૂડું ચઢિટું આંખાનેર કે, ચઢિટે ચઢિદ મળ્યારે લોલ;
ત્યાં કાંઈ ગાતાતાં ગરબા કે, માણ આવીયાંરે લોલ.
રાયજીએ છેડલો સાદ્યો હાથ કે, માણ પ્રસન્ન થયાંરે લોલ;
માજ્ય માજ્ય ઘોડાની ઘોડાર કે, હાથી ગુલતારે લોલ.
માજ્ય માજ્ય કુટુંબ કુશળ ક્ષેમ કે, જંબળ અતી ઘણીરે લોલ;
માજ્ય માજ્ય દક્ષિણ સરખા દેશ કે, કિલ્લા અતી ઘણારે લોલ.
માજ્ય માજ્ય ગુજરાત સરખી ગાદી કે, ભદર બેસણારે લોલ;
માજ્ય માજ્ય નવે ખંડનાં રાજ્ય કે, આંદો સુર્ય તપેરે લોલ.
માશુ માશુ એટલું વરદાન કે, મારે મોહોલે મધારીએરે લોલ;
ફટ ફટ પાવાના રાજન કે, એ શું માગીયુંરે લોલ.

(૨૭)

આજથી છઠ્ઠેને વળી માસે કે, મુળ તારૂ જશેરે લોલ;
એમ કહી માતા થયાં અલોપ કે, પાવો હાથ ઘસી રહ્યોરે લોલ.
મુગલે ચઢાવી છે ફોજ કે, પાવાગઢ ઘેરિયોરે લોલ;
રાગજીએ ખોદાવીયું તળાવ કે, પાણી નવ નિસર્થુરે લોલ.
મુગલે ખોદાવીયું તળાવ કે, જલ હુધે ભર્યુરે લોલ;
માજીનો આવો છે મહિમાય કે, કવિ નવ કહી શકેરે લોલ.

બહુચરાજીનો ગરખો.

બુદ્ધિ આપો મા બહુચરારે;
નિત્ય નિત્ય કરેરે પ્રણામ મારી બહુચરા.
સનખલપુર સોહામણુરે;
ત્યાં છે તમારો વાસ મારી બહુચરા.
દ્રીવા બળે છે માને ધીર્ધ તણુરે;
આઠે પહોર અજવાસ મારી બહુચરા.
પાટણવાડું પરગણુરે;
ચુંવાળ બાંધ્યો ચોક મારી બહુચરા.
ઘોડી તણો ઘોડો કીધારે;
મે'રીના કીધા મહં મારી બહુચરા.
સાચી દેવી ચુંવાળમારે;
બહુચર રાખ્યું બહં મારી બહુચરા.

વાળે છે ઘંટને ધુધરારે;
પામર આવે તુજ પાસ મારી બહુચરા.

આંધળાં આવે પોકારતારે;
આવે તમારી પાસ મારી બહુચરા.

નેત્ર આપો મા નિરખવારે;
હસ્તા રમતાં જાય મારી બહુચરા.

વાંઝીઆ આવે પોકારતારે;
આવે માજીની પાસ મારી બહુચરા.

પુત્ર આપો મા પાસેરે;
શુભ તમારા ગાય મારી બહુચરા.

અસુરતણા હળ આવીયારે;
આવ્યા તમારી પાસ મારી બહુચરા,

કુકડીઆ માતા તણારે;
તળીયા તાવા માય મારી બહુચરા.

મુવા તે મરઘ બોલાવીયારે;
અસુર તણા પેટમાંય મારી બહુચરા.

કુલડીમાં કટક સમાવીયારે;
તે કેમ જીવ્યાં જાય મારી બહુચરા.

ભટ વહ્ણ માને વિનવેરે;
હું છું તમારો દાસ મારી બહુચરા.

(૨૬)

સાતવારની સ્વારીનો ગરબો.

(ગરૂંડે ચઢી આવજો ગીરધારી.) રાગ,
સિંહાસને શોભતાં મતળાલી, સહાય કરજો આરામુરવાલી.
સિંહાસને૦

હાંહારે રવિવારે અખંડ જોત્યો ઝૂળકે;
હાંહારે વાઘ સ્વારી કરી મુખ મળકે.
હાંહારે માના મુગટમાં હીરા ચળકે. સિંહાસને૦ ૧

હાંહારે સામવારે નંદીએ સ્વારી;
હાંહારે બેઠાં રૂદ્રાણી અતિ રૂપધારી,
હાંહારે માની કાંન્તિ દીસે બહુ સારી. સિંહાસને૦ ૨

હાંહારે મંગળવારે સિંહે કરી સ્વારી;
હાંહારે મહિષાસુર નાખ્યો છે મારી,
હાંહારે સુર સઉની અરજ ઉર ધારી. સિંહાસને૦ ૩

હાંહારે બુધવારે બહુ બળવંતી;
હાંહારે બેઠાં હસ્તિએ મા ગુણવંતી,
હાંહારે ભક્ત ભીડ ભાગે ભગવંતી. સિંહાસને૦ ૪

હાંહારે શુક્રવારે ગરૂંડે બિરાજે;
હાંહારે વૈષ્ણવી લક્ષ્મી ગોખમાં ગાજે,
હાંહારે સેવકોની વહારે વેલાં ધાજે. સિંહાસને૦ ૫

હાંહારે શુક્રવારે હથે સ્વારી કરતાં;
હાંહારે નિજ ભક્તોને નવ નિધિ ભરતાં,
હાંહારે દુઃખ સકળ માણસે હરતાં, સિંહાસને૦ ૬

હાંહાંરે શનિવારે ઐરાવત સોહી;
 હાંહાંરે સરસ્વતિમાં રે કીધી સ્વારી,
 હાંહાંરે જજ્ઞ જનુની તારી બટીહારી. સિંહાસને૦ ૭
 હાંહાંરે સાતવારની સ્વારી જે ગાશે;
 હાંહાંરે તેના દેહના પ્રાશ્નિત બશે,
 હાંહાંરે મૈયા બાળક સખે તારી આસે. સિંહાસને૦ ૮

માતાજીને કાગળ.

(રાગ-ધોળ.)

મુલસ્થાન આરામુર સોહામણું, બ્યાં વસે અંબા મોરી માત.

કાગળ લખું કોડથી—

રાબ્ય રાજેશ્રી બાણું ઈશ્વરી, સકળ ગુણની તું છે માત. કા૦
 તને બ્રહ્મા સરાખી મા પુજતા, વહે વેદ વિષે સાચી વાત. કા૦
 પાસે ગણપતિને સંભળાવજો, વહેરઈ મુણજો મોરી વાત. કા૦
 ચુંવાળમાં બહુચરને કહેવરાવજો, પાવે મોકલો સંદેસો માત. કા૦
 કોટેશ્વરમાં સરસ્વતિને કહેજો, જીભીયાએ વસો મોરી માત. કા૦
 વગડામાં અબધને સંભળાવજો, બટુક ભૈરવને કહેજો મા વાત. કા૦
 ખોડીયાર માતને કાગળ બતાવજો, કાળ ભૈરવ ટાળો મારો કાળ. કા૦
 મારી કરણીસામું નવ જોસો, હુંતો અપરાધી તારો મા બાળ. કા૦
 મુખરૂપે ઘેર હું આવીયો, ફરી આવવાની આશા છે ત્યાં. કા૦
 કુશળતામાં માતા તારો બાળ છે, એવી રીતે રાખજો હમેશ કા૦
 નવ બાણું વીધી કોઈ વાતમાં, છે માત ગરીબ નિવાજ. કા૦
 ગાંડુ ઘેલું લખું પણ નિવાવજો, નથી કવિ થયો મોરી માત. કા૦

તારે આશરે પત્ર મા લખીયો, બાળક બાણીને લેજો માત. કાં
લખીતંગ દાસ મૈયા તાયરો, રહે છે પ્રહલાદ પુરની માય. કાં
કુમકુમ અક્ષર રૂડા રંગે ભરયા, વારે ચઢે અંબા મોરી માય. કાં
ગ ગાશંકર દાસ મૈયા તાયરો, વહેલાં આવી કરો મને સાહ્ય. કાં

—:❀❀❀❀:—

ગરબો.

- કારતક માસેરે માત કાળકા, પાવા તે ગઢ પર બિરાજતી. (૨)
કૃષ્ણ સ્વરૂપે કાળીરે કહીએ, મધુરસી મોરલી બજાવતી. (૨)
માગસર માસેરે માત બહુચરા, નવખંડ જુગમાં તું ફરતી. (૨)
દેશ દેશકા ગોખ બિછાયા, મોર છાપ મૈયા ધરતી. (૨)
પાસેતો પારવતી કહીએ, શંકર પર છાયા ધરતી. (૨)
વૃષભ વાહની સદા કલ્યાણી, શિરપર ગંગા બિરાજતી. (૨)
માહા માસેરે મંમાયા કહીએ, માયા જુગમાં તું વ્યાપી. (૨)
નવ દહાડા નવરાત્રી કહીએ, ઘેર ઘેર દેવી તું સ્થાપી. (૨)
ફાગણ માસેરે ફગવા ખેલે, ભરભર ઝોરી ગુલાલકી. (૨)
ચુવા ચંદન અરગયા કહીએ, મટુકી ભરાવું લાલ કેસરકી. (૨)
ચર્ધતર માસેરે માત ચંડીકા, ચામુંડા નામ ધરાવતી. (૨)
ચંડ મુંડકો મારલીયો મા, ચોસઠ ખપર ભરાવતી. (૨)
વર્ષશાખ માસેરે માત સીંધવા, હાથ લીયા મધુકા પ્યાલા. (૨)
સખ દર્ધતનકો મારલીયો મા, કીયા દેવકા રખવારા. (૨)
જેઠેતો જુગદંબા કહીએ, જય જનેતા જુગતકી. (૨)
ગરીબ ગરબા યાદ કરતે, વહારે ચડે ભક્તનકી. (૨)
અસાડ માસેરે આઘ ઈંદરી, આરાસુર પર બિરાજતી. (૨)
દેશ દેશકા સંઘજ આવે, સિરપર છત્ર ધરાવતી. (૨)

શ્રાવણ માસેરે માતા સીધવાઈ, સલખન પુર આવી બેઠાં. (૨)
 ધન્ય લાખ્ય લક્ષ્મીનક કહીએ, બહુચર મા નજરે ન્યાળી. (૨)
 ભાદરવે મા માત કાગક, લક્ષ્મી કરલ્યો દુર્લભસે. (૨)
 ખીરખાંડ આર ગરડ જલેખી, નૈવેદ્ય કરલ્યો જુક્તમસે. (૨)
 આસો માસેરે આવી દસરા, આવ્યા જુગ માંહે તેરા. (૨)
 કાળી રાતકા સાધન કરલ્યો, દીવાળીકા દીન થોડા. (૨)
 પુરણ માસ પુરસોત્તમ કહીએ, સંત ઉદરસે હે ત્યાળી. (૨)
 સનમુખ હોકર વલ્લભ બોલે, બહુચરમા નજરે નીરખી. (૨)

ગરબી.

અલ્પબેલીરે અંબે માત, જોવાને જઈએ;
 ગરદાળીરે બહુચર માત, જોવાને જઈએ. ટેક.

જોવા જઈએ મા સુખીયાં થઈએ, આરાસુરમાં રહીએ રે;
 આપ આપણા મનની અવલેખા, અંબે આગળ કહીએ. જો. ૧
 આરાસુરમાં અંબા બિરાલે, પાવાઘડ માહાકાળી રે;
 દક્ષિણમાં દેવી તુળજા લવાની, ચુવાળ બહુચરખાળી. જો. અ. ૨
 માને પારે હવન થાય ને, ખીર ચુંદડી હોમાય રે;
 શ્રાદ્ધણ સઘળા વેદ લાણે ત્યાં, માતુની મંગળ ગાય. જો. અ. ૩
 આંધળાને આંખજ આપે, પાંગળાને પાય રે;
 નીરધનિયાને ધનજ આપે, આપે પહારથ ચાર. જો. અ. ૪
 માને પારે જે કોઈ આવે, તેની પુરે આસરે;
 કર જોડી કહે બજીયો પાવઈ, હું છું તારો દાસ. જો. અ. ૫

(૩૩)

ગરબી.

આવ્યાં સંકટ ટાળોરે, નીહાળો નીજદાસ ભણેરે મા; આવ્યાં. ૧૩.

સેવક જન સરણાગત આવ્યો મા, કૃપા દ્રષ્ટિ કરી ભાળો રે,
નીહાળો નીજદાસ ભણેરે મા; આવ્યાં. ૧

કાળ તણા છે તમે કાળ કૃપાળી મા, જમને આવતાં ખાળોરે,
નીહાળો નીજદાસ ભણેરે મા; આવ્યાં. ૨

ભવ સઘળો જાયે ભક્તી કરતાં મા, એક દીનમાં સર્વે વાળોરે,
નીહાળો નીજદાસ ભણેરે મા; આવ્યાં. ૩

કહે દલસુખ ખેડ કર જોડી મા, એક તમારો ઓશીઆળો રે,
નીહાળો નીજદાસ ભણેરે મા; આવ્યાં. ૪

રાગ ભેરવી.

ચાલો સ્નેહી અંખા દરશન જઈએ આજ. ટેક.

દરશન કરવા આજ જવું છે, સાથે સંઘજ ભારી;
આરાસુરની વાટે, ઝટપટ પથે પડીએ આજ. ચાલો.

વાટ ઘાટ રમણિક અતિ ઝાડી, આગળ નદીઓ સારી;
નહાતાં ગુણુલા ગાતાં, ઘાટો ડુંગર ચડીએ આજ. ચાલો.

ચૌદશનો દીન આજ અનુપમ, હવન ભલો ત્યાં થાએ;
ચંદ કહે કરજોડી, અંખાના ગુણુ ગાઈએ આજ. ચાલો.

(૩૪)

ગરબી.

હો જીરે જીરે હું તો બલીહારી રે; જાવુંવારી.
અંબા તારા નામને રે, જાવુંવારી. ટેક.
મહિષાસુરનું રે, મા મરદન કીધું મા;
કીધી વાઘ તણી અસવારી રે...મા. જાવું અંબા
ચંડ મુંડને, તેં રજદોર્યા મા;
ધુમ્ર લોચનને સંહારી રે...મા. જાવું અંબા
પહેલા તે કરમાં માને, પાનજ સોહીએ મા;
બીજે ખડગ ચોધારી રે...મા. જાવું અંબા
ત્રીજા તે કરમાં માને ત્રીસુળ સોરીએ મા;
ચોથે ગંટા ધારી રે...મા. જાવું અંબા
રક્તબીજને, રણમા રે રોળ્યો મા;
ધરી મહાકાળી રૂપે રે...મા. જાવું અંબા
આરા તે સુરમાં, અંબા બીરાજ મા;
પાવે તે ગઢ મહાકાળી રે...મા. જાવું અંબા
દક્ષિણમાં દેવી, તુળજા ભવાની મા.
ચુવાળ બળુચર બાળી રે...મા. જાવું અંબા
ચત્રભુજની, શોભા શી વર્ણવું મા;
લાડ લડાવ્યા ગીરધારી રે...મા. જાવું અંબા

(૩૫)

ભવાઈની બેઠકમાં ગાવાની

ગરબી.

ગોખવાળી માને ગાઈએ રે મા, તારી મોજે પાળીએ. ટેક.
આકાશે રે મા રમતી રે મા, પાતાળે તું તેવીરે;
ત્રણ ભુવનમાં તારૂં અજવાળું મા, (૨) જ્યાં જોઈએ ત્યાં તેવીર. ગે.
ધુમ ધુમ નગારા માને નોખતે વાગે, સરણાઈ વાગે સારી રે;
મધુરી મધુરી માને મૃદંગ વાગે, (૨) કરૂણા કરે કૃપાળી રે. ગે.
આરા તે સુરમાં અંબા બીરાજે, પાવે તે ગઢ માહાકાળી રે;
માન સરોવર તીરે મા બહુચર બીરાજે, (૨) કુકડની અસવારી રે. ગે.
બ્રહ્મારે આવે માનો પાઠ ભણેમા, નારદજી શુભ ગાયે રે;
શંકર આવે ડાક ડમરૂ બબલે મા, (૨) અંબાને દરબારે રે. ગે.
સુબા આવે માને સલામ કરે છે, નોધારાના બેલીરે;
બેઉ કર જોડી ભટ વલવ વીનવે, (૨) આશા પુરે અમારી રે. ગે.

—o—

ગરબી.

પાવાની પાદશાહીરે પીપળવાળી મા, પાવાની પાદશાહી. ટેક.
પાવેતે ઘડથી માણ ઉતરયાં રે, આવતે કીધા પીપર વાસરે મા પીપ૦
પીપર માની શોભતી રે, સોના તણા શણગાર રે મા. પીપ૦
દેશ પરદેશથી માની જાત્રાએ આવે, મોજ કરેછે માની વાટેરે મા. પીપ૦
સાતમે માનો સંઘજ આવે, આઠમ ખેલે સારી રાતરે મા. પીપ૦
મધ દરીઆમાં માણ વાસ તમારે, છુડતાં તારો ઝાઝરે મા. પીપ૦
કર જોડી માને કુબેર વીનવે, રાખો ચરણની પાસરે મા. પીપ૦

—:❀❀❀:—

(૩૬)

ગરબી.

નારાયણી નમીએ આજ નેહથી.

આચર રમીએ આજ નેહથી.

શ્રીમન ગમીએ આજ નેહથી;

વૈશ્ણવી વીનતિ કરીએ આજ;

મન વાંચિત વર વરીએ—નારાયણી૦

જય જય શબ્દ ઉચરીએ આજ;

ધ્યાન હૃદયમાં ધરીએ—નારાયણી૦

ત્રિસુગાધાર સિંહસવાર; વિશ્વ સકળને તુજ આધાર,

તુજ આધાર, તુજ આધાર,

સ્તવન કરે છે વારંવાર અજ વિનું ત્રિપુરાર—ના૦

ઝમમગ ઝગકે જ્યોત અપાર;

અંખાને દરબાર નારાયણી.

અકળ અકામ, અવીચળ ધામ;

શ્રી જગજનુની જાણી નામ, જાણી નામ જાણી નામ,

અભય અચળ પદ રજ નિશકામ,

વ્યાપિક અંતર યામ—નારાયણી૦

વૈતાચળ શુભ સુખ વિશરામ;

જન મન પૂરણ કામ—નારાયણી૦

છે સુખ કંદ, જય જગદંબ

સુખ સંતતિ સંપતિ—નીદાતા

(૩૭)

નિત્યાનંદ—નિત્યાનંદ

ગુણનિધિ ગરબે ગાતાં છંદ

ઉર ઉપજે આનંદ—નારાયણી૦

ચરણ કમળ પદ રજ મકરંદ;

ચિતવે ચિતમાં ચંદ—નારાયણી૦

ગરબી.

જય જય પરમ કૃપાળી રે; દેવી અંબા દયાળી:

શ્વેતાચળ ગઢવાળી રે, દેવી અંબા દયાળી; ટેક.

શર્ણુગત અભયાવર દાતા, મંમાયા મતબાલીરે દેવી૦ ૧

સાલંકૃત સિંહાશન શોભે, મુહિત થયુ મન ન્યાળી રે. દેવી૦ ૨

શ્રાવણ સંધે તમારે મા પારે, રંગે રમે રંગ તાળીરે દેવી૦ ૩

હુળીમળી લળી ગુણ તુજ ગાયે; હર્ષ કોડ દીવાળી રે. દેવી૦ ૪

મંહર કરી દરશન સુખ આપો, ચંદ ચહે બળદારી રે. દેવી૦ ૫

પ્રભાત.

જાગેાનં અલબેલી અંબા, દેવી ડુંગર વાળીરે; ટેક.

પ્રાતસકાળે માથે પેહિરી પાવડી, કનક કળસ કર ઝારી રે;

અમર વેલનો કટકો લઇને, આવ્યા છે લટકાળી રે. જાગો. ૧

ચાલીને ચાચરમાં આવ્યાં, બેઠાં બાજઠ ઢાળીરે;

મુખડાં પખાળી માથે મુખડાં કીધાં, દુઃખડાં નાખ્યાં

કાપીરે. જાગો. ૨

(૩૮)

આંલો અળકે હીરા ઝળકે, નાંકે વેસર વાળી રે;
 ઝાગ ઝળુકે માને ઝુંમણા લેકે, આંખલડી મેહ સારીરે. જાગો. ૩
 આવીને આંગણીયે રહો ઉભા, દેવી દીનદયાળી રે;
 અડ્ડણ ઉદે થયો આગના આપી, અવની બધ
 અજવાળી રે. જાગો. ૪

કર કંકણ ચુડી કડી મેખલા, ટીલડી શોભે સારી રે;
 દાસ કીશોર કહે હરખી નિરખી, સાદ્ય કરો મંભારી રે. જાગો. ૫

ગરબી.

કેહેવા દો મને કંસરાયને કાહાના. એ રાહ.
 દેવીરે દાતા અલખેલી અંખા, તેડેને આચર આંકે મા રંખા.
 દેવી૦ ટેક.

શોભારે તારી શીશી હું ગાવું, નિરખી છબી મા વારીબાઉ;
 પ્રીતેરે નેનામૃત રસને પાજી. દેવી૦ ૧

ત્હારા ઉપર જોર જુલમ દાવો, માયાળી મૈયા મનમાં ના લાવો;
 ગાંડુરે ઘેલુ બોલું તો નિભાવો. દેવી૦ ૨

શ્રાવણ માસે મનડું તલસાવો, લેવા ત્હારા દરશનનો દહાવો;
 આચર આવી ગરબો મારે ગાવો. દેવી૦ ૩

આશા તારી રાખું મા બિરદાળી, જપુ જપ જગદંબા બાળી;
 અંદને તમે દેશો નહી ટાળી. દેવી૦ ૪

(૩૯)

ગરબી.

સામું જુઓ ન્યાળી, અંખા મુજ સામું જુઓ ન્યાળી. ટેક૦
સેવક જાણી પોતા કેરો, સાહાય કરો બાળી. અંખા૦ ૧
કોણ આગળ જઈ દીલની વાતો, કહીએ તમ ટાળી. અંખા૦ ૨
સાંકળેશ્વર તમ શરણે આવ્યો, હ્યોને સંભાળી. અંખા૦ ૩

ગરબી.

માન્યું મા નિરખી, માઈ મન માન્યું મા નિરખી. ટેક૦
કરૂણા કટાક્ષ કમળદળ લોચન, અમૃત રહું વચ્ચી. માઈ૦ ૧
પ્રેમ બંધાયો તે ન થાઉં અળગો, રહું હૃદય હરખી. માઈ૦ ૨
કહે સાંકળેશ્વર જુગમાં દાતા, નહીં અંખા સરખી. માઈ૦ ૩

ગરબી.

સનખલ પુરી સમડું રે, કીંકર પર કરૂણા કરો. ટેક૦
મૈયા મુજ ઘેર આવો રે, માજી મહેર કરી;
પાવડીઓને પુણું રે, પ્રાણ થકી પ્રીત કરી.
સુધાદિક નીરમળ જળ રે, પાદુકાને રે પુણું;
પીળી પામરી લઈને રે, પ્રીતે કરી પાવ લોહું.
કેશર કુંમ કુંમની રે, કોડે પુંજ કરું;
ગંધાક્ષત પુષ્પ રે, અખીલ ગુલાલ અંગે.
ગુલાબ કેવડીઓ રે, અત્તર છાંદુ ઉમંગે;
ધુપ દિપ નૈવેદ રે, યથા શક્તિએ કીજે.

કપુરની આરતી રે, ઉતારી વારણાં લીજે;
 હુંતો નીચો નમીને રે, દંડવત કોડે કરે.
 પાવડીઓને લઈને રે, મુસ્તક મારે ધરે;
 પુરૂષનું પીયર છે રે, બહુચર મા બગદાળી.
 સેવક શીર છાજે રે, મારી મા મનબાળી;
 આદ્ય શક્તિ છે આપરે, પરમેશ્વરી પોતે છે;
 વેદ પુરાણમાં છે રે, દીસો જાગતી જોત્યે છે.
 દલસુખ એમ કહે છે રે, સુણો અરજ અમારી:
 હવે હું ક્યાં જવું રે, લાજ રાખો અમારી.

ગરબી. રાગ સોહીણી.

છબિલી મેયા સનખલ પુરની હો રાય,	
અરજ એક સાંભળો મોરી માય. ટેક.	
માણરે તારૂ બગદાળી છે નામ,	
સેવક સીર છાજતાં મોરી માય.	છબીલી.
માણરે કીધાં ભક્ત તણાં બહુ કામ,	
ગોખે બેસી ગાજતાં મોરી માય.	છબીલી.
માણરે કીરપા કરોને મહારાજ ધીરાજ.	
આશો માસે આવીશું મોરી માય.	છબીલી.
માણરે પુંજ કરવા સામગ્રી સાથ,	
છાબ ભરી લાવીશું મોરી માય.	છબીલી.
માણરે કળી કાળતું પાપ સમુજ,	
કૃપા કરી કાપીએ મોરી માય.	છબીલી.

માજીરે મારે દીવસ દીવાળીનો આજ,

આનંદ છે અંગમાં મોરી માય.

છબીલી

માજીરે કાપી કુબુદિ સુબુદિ આપ,

દાસ ત્રીલોવનને મોરી માય.

છબીલી

થાળ.

કનક કળશ ગંગાજળ ભરી, મારી અંબાજી આગળ થાળજ ધરી મા.

આરોગો અંબાજી મોરી માય, જેમ જન તારા સુખીયા થાય મા.

દ્રાક્ષ આરોગી બદામ અખરોટ, પસ્તાં લીંબુને ફરસાં ખોર મા.

સિંગોડા સાકર શેલડી, ખડબુચાં આંખા કાકડી મા.

મગના લાડુને ઘેખર સાર, પેંડા ધારીને દુધપાક મા.

ખારાં તીખાંને તમતમાં, આદુ લિંબુને માંઢી કરમદ ઘણા મા.

શ્રીકૃષ્ણ આઠજી લેન્નેરે લોગ, અનેક અનેકના સર્વ સંભોગ મા.

ખીર ખાંડ ઘૃત પોળી સાર, આરોગો અંબાજી કંસાર મા.

લેંચી લાપસીને ચુરમા, વડાં વેદમીને સાકજ ઘણાં મા.

દાળ સાક વ્રત પુરણ કરી, આરોગો અંબાજી મન ધરી મા.

કેસર કર્મજ ભર્યાં ભરપુર, જીરાં રસ માજી જમીએ કુર મા.

દુધ કડયાં લેઈ આગળ ધર્યાં, ઘુંટ ભરીને મારે આચમન કર્યાં મા.

આરોગીને ઉઠયાં મોરી માય, જીઠ રહ્યાં તે જન માળી માગી ખાય મા.

સિંહાસન ઉપર સુંદરી, બેઠા માત સકળ પરવરી મા.

બહેકે બરાસે બીડી કરી, આનંદે અંબા માય મુખમાં ધરા મા.
એક એક આગળ દોળેરે વાય, એના આગળ નૃત્ય થાય મા.
વાગે પંચ શબ્દ નિશાન, ભરે ભુંગળ વાગે પરિમાણ મા.
સકળ મનોરથ પુરો મોરી માય, બેઉ કરબોડીને વહ્નલ ગાય મા.

આરતી.

જે આદ્ય શક્તિ મા, જે આદ્ય શક્તિ, અંખડ ખર્યાંડ નિખાવ્યા; (૨)
પડવે પડે થયા. જ્યો જ્યો મા બુગદંબે. ૧
દ્વિતિયા બે સ્વરૂપ, શિવ શક્તિ જાણુ...મા; (૨)
પ્રહ્મા ગણપતિ ગાયે, (૨) હર ગાયે હરી મા. જ્યો ૨
તૃતિયા ત્રણ સ્વરૂપ, ત્રિભુવનમાં બેઠા...મા; (૨)
ત્રિપુર થકી તરવેણી (૨) તું તરવેણી મા. જ્યો ૩
ચોથે ચતુરા મહા લક્ષ્મીજી, સચરાચર વાખ્યા...મા; (૨)
ચાર ભુજ ચો દીસા, (૨) પ્રગટયાં દક્ષિણ મા. જ્યો ૪
પંચમી પંચ ઋષિ, પંચમ ગુણ પદમા...મા; (૨)
પંચ સહસ્ર ત્યાં સોહીએ, (૨) પંચે તત્ત્વે મા. જ્યો ૫
ષષ્ઠી તું નારાયણી, મહિષાસુર માર્યો...મા; (૨)
નર નારીને રૂપે, (૨) વ્યાખ્યાં સઘળે મા. જ્યો ૬
સપ્તમી સપ્ત પાતાળ, સાવીત્રી સંધ્યા...મા; (૨)
ગૌ ગંગા ગાયત્રી, (૨) ગવરી ગીતા મા. જ્યો ૭

- અષ્ટમી અષ્ટ ભુજા, નંદા આનંદા...મા; (૨)
 સુરીનર મુનીવર જનમ્યા, (૨) દેવ દૈત્યો મા. જયો ૮
- નવમી નવ કુળ નાજ, સેવે નવ દુરમા...મા; (૨)
 નવરાત્રીનાં પુજન, શિવરાત્રીના અરચન,
 ક્રીધાં છે બ્રહ્મા. જયો ૯
- દસમી દસ અવતાર, જય વિજય દસમી...મા; (૨)
 રામે રામ રમાડયાં, (૨) રાવણ રોળ્યો મા. જયો ૧૦
- એકાદશી અગીયારસ, કાલ્યાયની કામા...મા; (૨)
 ક્રામ દુર્ગા કાળીકા, (૨) શામા ને રામા. જયો ૧૧
- બારસે બાળા રૂપ, બહુચરી અંબા...મા; (૨)
 બટુક ભૈરવ સોહીએ, કાળ ભૈરવ સોહીએ,
 તારાં છે એ મા. જયો ૧૨
- તેરસે તુળજા રૂપ, તું તારૂણી માતા...મા; (૨)
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ સદા શિવ, (૨) ગુણ તારા ગાતા. જયો ૧૩
- ચૌદસે ચૌદે રૂપ, ચંડી ચામુંડા...મા; (૨)
 ભાવ ભક્તિ કાંઈ આપો, પોતાનો કરી સ્થાપો;
 સિંહ વાહનની માતા. જયો ૧૪
- પુનમે કુંભ ભયો, સાંભળને કરૂણા...મા; (૨)
 મારકંડ મુનિએ વખાણ્યો, વસિષ્ઠ દેવે વખાણ્યો,
 ગાંધ શુભ કવિતા. જયો ૧૫

(૪૪)

સંવત સતાવન, સૌ તિથિ ગાયે...મા; (૨)

સંવત સોળે પ્રગટયાં, (૨) રૈવાની તીરે. જ્યો ૧૬

ત્રંબાવટી નગરી આઈ રૂપાવટી નગરીમાં, સ્થંભાવી નગરી;

સોળ સહસ્ર ત્યાં સોહીએ, (૨) ક્ષમા કરો ગવરી. જ્યો ૧૭

શિવ શક્તિની આરતી જે કોઈ ગાસે મા, જે ભાવે ગાસે,

ભણે શિવાનંદ સ્વામી, (૨) સુખ સંપતિ થાશે. જ્યો ૧૮

મોતીએ વધાવી માત, આરતી હું ગાવું...મા; (૨)

હરનીશ આરતી કરતા, (૨) મનમાં હરખાવું. જ્યો ૧૯

આરતી.

જય સુખ કર મુર્તિ, શિવ જય સુખ કર મુર્તિ;

ગણપતિ શિવ હરી ભાસ્કર, (૨) અંબા મા સુખ કરતી.

જયદેવ મહાદેવ ૧

જય હરી હરા શિવ, જય હરી હરા; (૨)

ગંગાધર ગીરજાધર, (૨) ઈશ્વર ઔમકારા.

જયદેવ મહાદેવ ૨

નંદી વાહન ખજ વાહન, શિવ ચક્ર ત્રિમુલધારી; (૨)

ત્રિપુરારી મોરારિ, (૨) કર કમલાધારી.

જયદેવ મહાદેવ ૩

(૪૫)

વાઘંબર પીતાંબર, શિવ સ્થામે પહેર્યા; (૨)

કમળ નયન કેસવને, (૨) શિવને ત્રિનયનાં.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૪

મોહન ને મહાદેવ, જો સુંદીર ગાથો; (૨)

હરીહરના ગુણ ગાતાં, (૨) હરી ચરણે જાથો.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૫

એ એ એક સ્વરૂપ, અંતર નવ ગણથો; (૨)

ભોળા બુધરને ભજતાં, (૨) ભવસાગર તરથો.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૬

લક્ષ્મીવર ઉમીયાવર, શંકર સામળીયા; (૨)

હરીહર નટવર સ્વામી, (૨) એકાંતે મળીયા.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૭

વૈકુંઠે વસે વિશ્વંબર, શિવજી કૈલાસે; (૨)

હરી કાળા હરગોળા, (૨) એ એ અવિનાશી.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૮

માણી ભુષણ મહાદેવ, ગંગા શિવ સ્થામે; (૨)

રામે રૂઢીએ રાખ્યા, (૨) ઉમીયા અર્ધાંગે.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૯

(૪૬)

મણી મુકના મોહનને, શિવને રૂંઢમાળા; (૨)

કોસ્તુભ મણી કેશવને, (૨) શિવને હળાહળ

જયદેવ મહાદેવ૦ ૧૦

હરીહરાની આરતી, જે કોઈ ગાશે; (૨)

ભણે શિવાનંદ સ્વામી, (૨) સુખ સંપત્તિ થાશે.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૧૧

અંખા અષ્ટક.

પ્રથમ સરસ્વતિ માતને પાયે દ્વાશું,

વળીને વળી હું રમીક વાણી માણું;

ભવો ભવ ભવાની કરું સ્તુતિ તારી,

કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી.

૧

આર્ષતું સકળ વિશ્વની મુળ માયા,

હરિહર વિરંચી ત્રિગુણાત્મ જાયા;

રચ્યો સર્વ સંસાર તેં સુખકારી,

કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી.

૨

તારી કિર્તિ કહેવા મને આશ પુરી,

આર્ષ દાસ થાપો તે વાણી મધુરી;

વદનમાં વસો ખ્રદા કન્યા કુમારી.	
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી.	૩
મારે માતતું તાતતું બ્રાત ભગની,	
સહોદર પરિવાર તું મુજ વગની;	
તારે સર્ણુ છું હુંય ત્રિમુળ ધારી,	
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી.	૪
નથી જાણતો ધર્મ ખટ કર્મ સેવા,	
નથી જાણતો જપતપ દાન દેવા;	
તારા નામનો છે ભરસોજ ભારી,	
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી.	૫
નથી જાણતો જ્ઞાનની વાત સાચી,	
રહ્યો તે થકી મોહ માયાને રાચી;	
કરો જ્ઞાનવંતો કુબુદ્ધિ નિવારી,	
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી.	૬
નથી જાણતો વેદ કે મંત્ર વિદ્યા,	
સકળ શાસ્ત્રાનું સારતું સર્વે સિધ્ધા;	
મને ભક્ત જાણી મેલો ભવતારી,	
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી.	૭
મહામંદ મતિ હીન છું હું ભવાના,	
તમારી કરી વાત સર્વે થવાની;	

- કેને જઈ ભણું તું વિના માન મારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૮
- પડી પોંડને પેટની પીડ મોટી,
તેણે જ્ઞાનની વાત કીધી છે ખોટી;
મારાં દુઃખ દારિદ્ર નાંખો વિદારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૯
- હું તો દીન દુર્બળ થઈ શર્ણુ આવ્યો,
ભવાની વળી ભક્ત તારો કહેવાયો;
તેની ભાજ છે તુને સારી નકારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૧૦
- સેવક તારાની વિનંતી મન આણી,
મને દાસના દાસનો દાસ બાણી;
ધરી દૃષ્ટિ મીઠી મને રાખ ઠારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૧૧
- ભણે સાંભળે વિનંતી ભાવ આણી,
તેને દાસ થાપે અંખા દીન બાણી;
મહા પાપના તાપથી લે ઉગારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૧૨

અજબ જમાનો.

રાગ ગઝલનો.

આ જમાનો અંધ કેવો, કોને તે દરકાર છે.
સ્વાર્થના સૌ સાંખ માંહી, કોને તે દરકાર છે.
છુટે ન એકે પાઇ બાપુ, ધર્મની બીક્ષા માંહી.
ગાદશાહી બીલ થાયે, શોખના ખચોં માંહી.
વ્યર્થ ખચોં થાય છે, ને ચાર લુટી જાય છે.
આગ લાગે તો પછી, તો જીવડો મુઝાય છે.
તે સમે કો આંખ ચોળી, હે પ્રભુ હું શું કરું,
સમય આવે સ્ત્રીર પરે, ત્યારે પ્રભુ હું શું કરું.
માટે વીરલા જાગજો, ને ચેતજો સહુ સેજથી.
ભુખે બીક્ષુક છે બીચારા, ન ડરો તે કાજથી.
નાટક સીનેમા સ્થાનમાં, રીઝર્વ ટીકીટો લેવાય છે.
સીજર અને જીનતાનમાં, પૈસા તમારા જાય છે.
ધર્મની જ્યાં વાત થાતી, તો પછી ચેષ્ટા કરે.
મર્યાદા લોપે માનવી, એ શ્વાન સમ ઉદર ભરે.
જ્ય જ્ય હે પરમ કૃપાળું, નમીને પાયે લાગું છું.
રક્ષણ કરો ને હે કૃપાળી, અંબાને પાયે લાગું છું.

જાહેર ખબર.

આ જગદંબા ગરબાવળી દરશાલે માતાશુના
મંદિરમાં જનાર દેવીના ભાવિકે ભક્તોને અમુક્ય ભેટ...
તરફે મફત આપવામાં આવશે તો ગહાર ગામના
સફળહસ્થોએ પોતાના ચાકસ સરનામાથી અટધા
આનાની ટીકીટ ખીડી નીચેના સરનામાથી મંગાવી
લેવા મહેરબાની કરવી.

સરનામું.

શા. રતનલાલ મોતીલાલ.

ધોળી કાઠ—પેટલાદ.

શાન્તિવિનય પ્રીત્વીજ પ્રેસમાં ઈશ્વરલાલ કેશવલાલ

અને માણેકલાલ માધવજીએ છાપ્યું.

ટીકવા મોતી—અમદાવાદ.
